

СТРАНСТВОВАНИЕТО ПО ПУСТЫНЯТА И ВХОДЪТЪ ВЪ ОБЪТОВАНАТА ЗЕМЯ.

Еврейтъ отхождахъ изъ Египетъ въ Ханаанската земя прѣзъ Аравійската пустыня.

Во врѣмето на това странствование Богъ направи много чудеса, за да ся утвърдятъ тѣ по добръ въ вѣрата.

Ангелъ Божій вървеше прѣдъ тѣхъ, день въ облакъ, а нощъ въ огнянъ стълпъ, та имъ показваше пътя.

Като имъ ся свѣрши хлѣбътъ: Богъ ги хранише съ манна, която падаше заранъ отъ небето.

Веднажъ, когато неможахъ да намѣрѣтъ сладка вода, но само горчива намѣрвахъ, Богъ повелѣ Моисею да тури въ нея нѣкакво си дръво, и тя станъ добра за употребеніе.

Другій пътъ, когато неможахъ да намѣрѣтъ никаква вода, Моисей, по Божіе повелѣніе удари съ жезъла въ камъкъ, и отъ тамъ истече толкова много вода, щото бѣше доволна за шестъ стотинъ хиляды Евреи.

При сичко туй Еврейтъ не бѣхъ вѣрны Богу. Когато Моисей, по Божіе повелѣніе, бѣше на Синайската гора четридесетъ дни: тѣ изляхъ златно теле, и ся покланѣхъ на този идолъ, като на Бога. Много пъти ропщяхъ на Моисея и на самага Бога. Като ся приближавахъ къмъ Ханаан-